

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobkyně: **Ing. S. K.**, zast. Mgr. Janem Palečkem, advokátem, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1929/10, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2021, č. j. 31 A 83/2021 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **6000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jana Palečka, advokáta se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1929/10, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. MMB/0479268/2020. Tímto rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno – Řečkovice a Mokrá Hora, stavebního úřadu, ze dne 25. 6. 2020, č. j. MCBRMH/005197/20/2100/SVDE, a zastavil řízení o žádosti žalobkyně a Ing. P. K. o vydání dodatečného povolení stavby s názvem „*stavební úpravy RD C. 9, parc. č. X, k. ú. Ř., spočívající v umístění přístavby až na hranici pozemku*“. Stěžovatelka rovněž navrhla, aby Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč za kasační stížnost a ve výši 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 26. 10. 2021, č. j. 5 As 319/2021 - 8, vyzval, aby soudní poplatek v celkové výši 6000 Kč

zaplatila ve lhůtě patnácti dnů. Současně ji poučil, že pokud ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatí, soud řízení o kasační stížnosti zastaví, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)].

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 27. 10. 2021. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 11. 11. 2021. Dne 12. 11. 2021 byla na účet Nejvyššího správního soudu pod variabilním symbolem 1050431921 připsána platba ve výši 6000 Kč (viz záznam o složení založený na č. l. 17 spisu Nejvyššího správního soudu).

[4] Jak již bylo uvedeno výše, zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 1 stanoví, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Lhůta pro jeho zaplacení je tedy podle aktuální právní úpravy propadná. Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou, naopak je nerozhodné, kdy byl zadán platební příkaz; viz rozsudek ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS. Takový výklad ostatně setrvale zastává též Ústavní soud – srov. např. nálezy ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, usnesení ze dne 11. 5. 2020, sp. zn. II. ÚS 4093/19, ze dne 3. 6. 2019, sp. zn. III. ÚS 1348/19, či ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12. Výjimku představuje placení soudního poplatku v kolkových známkách; v těchto případech Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, dovodil, že „pro zachování lhůty (k zaplacení soudního poplatku, pozn. Nejvyššího správního soudu) postačí předat kolkové známky k poštovní přepravě.“

[5] V nyní posuzované věci tedy bylo nezbytné, aby (i) byl soudní poplatek, k jehož zaplacení byla stěžovatelka vyzvána, připsán na účet Nejvyššího správního soudu nejpozději dne 11. 11. 2021, příp. aby (ii) nejpozději dne 11. 11. 2021 předala stěžovatelka kolkové známky k poštovní přepravě.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka zaplatila soudní poplatek až dne 12. 11. 2021 (tento den byla částka odpovídající soudnímu poplatku připsána na účet soudu), tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byla k jeho zaplacení vyzvána, nebylo možné k zaplacení soudního poplatku přihlídnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zastavit.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že o stěžovatelčině návrhu na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nerozhodoval, neboť rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti bezodkladně; stěžovatelka ostatně zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti taktéž po uplynutí propadné lhůty. Rovněž je třeba poznamenat, že výše citovaným usnesením č. j. 5 As 319/2021 - 8 zdejší soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce odstranila vadu kasační stížnosti spočívající v absenci konkrétních důvodů, pro které napadá usnesení krajského soudu. Nicméně vzhledem k tomu, že následně vyvstaly důvody pro zastavení řízení o kasační stížnosti, nebylo nutno vyčkávat jejího doplnění.

pokračování

[8] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

[9] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatelka oprávněna zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měla být stále povinna. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka dne 12. 11. 2021 splnila již neexistující poplatkovou povinnost; tudíž nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16; či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. listopadu 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu